

1. Ter - ve, py - häin su - ku. Teil-lä on jo juhl-la - pu - ku.
Au - tu - as on kan - sa, kun on Jee - sus ko - ko - nan - sa

Meis - tä tei - dän lu - ku kas - vaa lo - pu - ton. Vaik-ka
hei - dän seu - ras - san - sa. Haus-ka ol - la on.

tie on kai - ta, toi-vos-sa koh - ti tai-vaan kirk - kaan

mai - ta, a - sun - to - ja au - tu - ai - ta käym-me Her-ras -

sa. Vaik-ka mo - ni suut - tuu kuor-maan kul - ki - jan,

mi - tä meil-tä tääl - lä puut - tuu? I - lok - si - han mur - he

muut - tuu luo - na Ju - ma - lan.

1. Terve, pyhäin suku.

Teillä on jo juhlapuku.

Meistä teidän luku

kasvaa loputon.

Autuus on kansa,

kun on Jeesus kokonansa

heidän seurassansa.

Hauska olla on.

Vaikka tie on kaita,

toivossa

kohti taivaan kirkkaan maita,

asuntoja autuaita

käymme Herrassa.

Vaikka moni suuttuu

kuorman kulkijan,

mitä meiltä täällä puuttuu?

Iloksihan murhe muuttuu

luona Jumalan.

2. Nyt siis Jeesustamme

seuratkaamme matkallamme.

Uskonkilvassamme

hyvin juoskaamme.

Luota työhön Herran,

jonka alkoi meissä kerran.

Varro hetken verran,

hän vie perille.

Kun vain loppuun asti

uskossa

kilvoitellaan toimekkaasti,

Herra antaa armiaasti

levon taivaassa.

Näihin haihtuvaisiin

emme luottaa voi.

Samoamme tulevaisiin

asuntoihin ihanaisiin,

joissa kiitos soi.